

Březová kůra

měsíčník skautského oddílu TROJKA SHAWNEE ZÁBŘEH

číslo 158 / 15. ročník

Slavnostní zahájení 55. sněmu kmene Shawnee. Sněm řídil Sachem šaman MIČKINIKWA, účastnilo se celkem 14 členů kmene

TROJKA
SHAWNEE

V tomto čísle najdete vše důležité, co se v oddíle Trojka Shawnee událo v měsíci lednu roku 2004.

Úvodem

Rok 2004 se naplno rozjel a s ním i činnost oddílu SHAWNEE. Rozjela se opět i Březová kůra, ačkoli se již dlouho nekonala redakční rada. Příště se snad konečně uskuteční. Hned úvodem co vás v tomto čísle čeká a nemine, a vezmu to dle jednotlivých příspěvatelů.

Kromě tradičního Slova Degandawidy má pro vás Stopař opět Fotosoutěž a zápisy z některých lednových akcí.

Šaman MIČKINIKWA hodnotí nedávný sněm a také zveřejňuje Slavnou třináctku kmene. Dále si připravil detektivku, možnost získat body pro ty co se vyznají v přírodě a Vzpomínku na jednoho staršího skauta.

Dráček pečlivě zaznamenal 55. sněm kmene a jeho článek doplněný fotografiemi si nenechte ujít. Tarzan popisuje družinovou výpravu Viků a páteční šipky na klubovně.

Mauglí vás stejně jako Běďa seznámí s družinovou výpravou Káňat. Mauglí pak navíc i s některými méně známými historickými fakty.

Michal pro změnu šel se Sovami na Brničko a poutavý popis jejich cesty je také uvnitř tohoto čísla.

Jako vždy nechybí bodování a Křečkův Multikust na téma Matrix plus Stránka zábavy.

Já jsem si do tohoto čísla připravil úvodní stránky z naší nedávné historie. Pokusím se vám ji podat tak, aby čtení pro vás nebylo jen nudným dějepisem, ale spíše zajímavým objevováním historie našeho státu. Možná, že když dáte některé články přečíst někomu, kdo tuto dobu pamatuje (např. babička), tak si vzpomene na svoje mládí a rád vám k tomu ještě něco zajímavého řekne.

Na posledních akcí se taky výrazně projevila marodka. Jak na sněmu, tak na Mistru uzlařovi byla účast slabší. Nelze se divit, když naši členové v únoru pobíhají venku do půli těla, nebo dokonce jen v (plavky? trenky? slipy?), no skoro jen tak. Viz obrázek vlevo. Naštěstí Běďa i Krvák mají tuhé kořínek.

Ke konci svého článku musím celkem vyjádřit spokojenost s tím, jak se někteří staví k našemu časopisu. Na první redakční radě mi byly jistými lidmi byly sice slíbeny jisté pravidelné příspěvky, které moc pravidelné nejsou (nyní již vychází páté číslo tohoto ročníku a někteří hříšníci mi však své příspěvky dodali pouze ve dvou případech). Naštěstí družiny nezačínají „kašlat“ (nesouvisí s chřipkovou epidemií) na dodávání pravidelných příspěvků. Takže jsem rád, že jsem na poslední chvíli vše podstatné obdržel.

Nahoře Mona a Krvák, tentokrát v celé své kráse.

Duo Moňos and Krvos se na mě takhle přátelsky tvářili poté, co jsem je požádal, aby mi předložili ke kontrole své deníky. Vzkaz pro Monu: „Mohl bys jít na rande se Sloním mužem a on bude ten hezoun. „

Mimochodem kontrola deníků moc slavně nedopadla – na sněmu bylo pouze 5 bojovníků schopných předložit svůj deník ke kontrole. Ostatní ho zapoměli nebo ho nemají vůbec. Hodnocení je uvnitř tohoto čísla.

Zatím se stále drží silná čtyřka – MIČKINIKWA, Stopař, Michal a Křeček, kteří přispěli do všech čísel tohoto ročníku. Vypadl Cestovatel, škoda. Etapovka asi stojí?

Důležité údaje:

Příští redakční rada se koná:	V neděli 22. února v 18.00 na Čilikotu
Uzávěrka příspěvků příštího čísla je:	V neděli 29. února
Příští číslo vyjde:	V sobotu 6. března 2004

Zároveň chci požádat všechny, kteří chtějí do časopisu přispívat, aby dodržovali stanovené termíny. Pokud máte problém mi poslat příspěvek mailem, můžete se obrátit na Křečka a předat mu příspěvek na disketě. Příspěvky, které nedáváte přímo mě, je potřeba odevzdat nejpозději tři dny (tj. ve čtvrtek) před uzávěrkou.

Slovo Degandawidy

Náš skautský rok se přehoupnul do druhé poloviny. Pět měsíců je za námi a necelých pět ještě zbývá do tábora. No, hned v mém prvním (říjnovém) *Slově Degandawidy* jsem si postěžoval, že někdo na své povinnosti kašle a někdo je aktivní, i když ho do toho nikdo netlačí.

Jestli dneska vidím v našem oddíle problémy, tenhle je mezi těmi nejpalčivějšími. Dnes (6. 2. 2004) je tomu zhruba týden co proběhla minulá oddílová rada. Z této rady vznikl zápis a v něm je uvedeno, co kdo má co za úkol. Když si přečtu tento zápis,

zjistím, že do dnešního dne měly být splněny dva z mnoha úkolů, na nichž jsme se na radě dohodli. Tak si všichni, kdo toto nyní čtete, zkuste tipnout, kolik z těchto dvou zadanych úkolů bylo splněno. ... dám vám ještě pět vteřin na rozmyšlenou ... Ano, ano, optimisté tvrdí jeden, realisté správně uhádli, že ani jeden.

To nemluvím o některých dalších kiksech, které asi nejsou úmyslné, ale při troše zodpovědnějším přístupu by se jim dalo vyhnout. Kdykoliv teď vyrazím do Zábřeha na klubovnu, bojím se, co zas kdo nepřipravil, kdo na to úplně zapomněl atd. Bohatě stačí to, že ačkoliv všude píšu, že se má každý omluvit, když na akci nemůže ... Tušíte jistě jaká je realita.

Je pravda, že když například volám Mičkinikwovi a ano mi do sluchátka řekne zvesela *nazdár* a vykládá o tom, jak perfektní byla schůzka Kaňhat, hned se mi chce do práce pro oddíl daleko víc. Zatímco když mi smutně sdělí, že Provaz dělal na schůzce binec, takže schůzka nestála za nic, jsem z toho taky otrávený a říkám si, jestli má smysl něco dělat.

Proto mě docela mrzí, že tímto článkem vnáším pesimismus mezi ty, co se jim chce pro oddíl pracovat a možná se jim teď bude chtít míň. Ale psát, že je všechno super, když na oddíl někteří kašlou se mi taky nechce. Proto tedy vy, kterých se to netýká, neházejte flintu do žita, poněvadž je spousta věcí, které se vedou dobře a ve kterých se nám fakt daří.

A ještě jedna poznámka. Všichni, kteří máte onen zápis z oddílové rady si ho hned vezměte, ať zjistíte, které úkoly měly být 6. 2. 2004 už splněny a nejsou. Doufám, že ti dva kluci zjistí, že se to týká právě jich a trochu se zamyslí. Mějte se pěkně a užijte si jarní prázdniny.

Degandawida Stopař

BODOVÉ MENU V ÚNORU:

Únor je krátký, takže toho moc nebude

1. Krátká šifra

Kdo vyluští tuto snadnou šifru, dostane v únoru 10 bodů

OODDDEKLLUUUVVVVOOMRRRSDOOJJUUUTTTKRRRRCCFFFGTTTT

2. Filmová hádanka

Úkol je samozřejmě jasný a myslím, že docela lehký, poznejte z kterého filmu je tato fotka, sdělte mi to a 15 bodů je vašich.

3. Velká fotosoutěž

Protože tentokrát je člověk na obrázku v naší fotosoutěži opravdu jen těžko rozpoznatelný, obdrží každý kdo jej správně určí 20 bodů do Javorové nášky.

Body v lednu:

V minulém bodovém menu bylo celkem 6 úkolů. Deníky kontroloval Rendy, o nich se zmiňuje v samostatném článku. Výsledky Mistra uzlaře ještě nejsou do uzávěrky tohoto čísla BK známy, stejně ještě nevím, jak jste se zhostili zápisu rodových akcí, takže to bude započítáno do Javorové nášky až příští měsíc. Hádanka má jednoduché řešení. Farářova sestra je totiž zároveň kovářova žena. Na Tarzanem připravenou páteční akci se šipkami taky dorazilo pár lidí, takže dostali slíbené body. A na mapce souhvězdí je přibližně uprostřed Orion a kolem něj Malý pes, Blíženci, Vozka, Perseus, Býk, Velký pes, Zajíc atd.

Určitě zase bylo hodně slyšet o Dráčkovi, který mimo 100% docházky (tu drží už od začátku roku) neopomněl využít úkoly v bodovém menu na leden. Ještě lépe dopadl Běda, který mimo 100% docházky měl taky vynikající deník a proto těsně zvítězil a dostal se do čela průběžného bodování o šest bodů před Ječmínka. Bude tu tuhý boj a Ječmínek může určitě litovat, že jeho rádce občas zapomene poslat nějaké ty body, jako znova teď v lednu, kdy body za družinovou výpravu Viků prostě nedorazili.

Co se děje v oddíle, co se děje ve vedení?

- Tarzan, Cestovatel, Mičím a Michal se rozhodli absolvovat během února a března zdravotní kurz. Na táboře bude hned halda zdravotníků a bude se moci všichni cítit mnohem bezpečněji.
- Na oddílové radě vznikl nový plán akcí do konce března. Doufám, že už ho všichni mají a že už víte, na co všechno se můžeme těšit.
- V Leštině proběhl nábor a přihlásilo se hned 6 nových kluků, tak doufejme, že vydrží. Další nábor se chystá v Zábřeze.

Degandawida Stopař

ODDÍLOVÁ SCHŮZKA - ZAHAJOVAČKA 9. 1. 2004

Poprvé jsme se sešli v roce 2004 v pátek 9. ledna na klubovně. Všichni oddílový rádcí a členové vedení velmi pečlivě dodrželi čas srazu, což je sice chvályhodné, bohužel ale nikoho nenapadlo přijít dřív a třeba zatopit. Jediný, kdo přišel dřív, jsem byl já, ale zase jsem neměl klíče, takže jsme z počátku trochu mrzli. No, ještě musíme na spoustě věcí zapracovat. Velkou část programu měla na starosti trojice Křeček, Mlčím, Michal. Určitě musím pochválit Mlčima, taky Křeček si něco připravil, Michal vůbec nepřišel, hmm.

Zahajovačka tedy začala klasicky v 16.00. První se ujal programu Mlčím. Měl připravenou spoustu zajímavých her, ve kterých jsme byli všichni rozdělení na skupiny a v těch se soutěžilo. Druhou část měl na starost Křeček a hrála se hra připomínající staré známé Bingo. Poté se ujali slovo Tarzan s Cestovatelem, kteří letos připravují etapovku. Konala se etapa –

Mauglí, Brouček a jejich hrad

stavba hradů – která samozřejmě proběhla venku, protože sněhu bylo dosti. Některé hrady byly opravdu architektonickým skvostem, ale někteří, hlavně mladší stavitelé stihli během několika minut „práce“ se sněhem solidně promočit své oblečení. Takže jsme se vrátili opět do klubovny, kde už bylo docela teplo. Závěrečná soutěž se nabídla jaksí sama. Mělo totiž proběhnout focení kluků, jenže kroj mělo jen pár lidí, takže se oddíl rozdělil do skupinek. Každý se vždy musel převléknout do kroje, vyfotit a rychle předat kroj dál. Na závěr proběhlo vyhlášení Javorové nažky za měsíc prosinec, jejímž vítězem se stal Dráček, a také vyšlo další číslo Březové kůry.

Škvarek, Provaz, Neťa, Sběratel

Degandawida Stopař

55. SNĚM KMENE SHAWNEE

31.1.2004

Sraz na tuto akci byl v 16.00 hodin na Čilíkotu, ale bojovníci, kteří potřebovali uznat OP, přicházeli již v 15.30.

Sněm zahájil v 16.15 MIČKINIKWA jako vždy slovy: „Má Manitou čtvero synů...“ a Michal zapálil náš 55. sněmový oheň. Pak měli zpěvy rádci družin. Plamínek za Vlky, Krvák za Sovy a Běďa za Káňata. Po písničce měli své zpěvy i členové vedení.

Pak následoval boj

Příprava na sněm. Tarzan, Cestovatel, Šmodrch, Brouček a Rendy. Předtím proběhlo bodování deníků, tipovačka k Fotosoutěži v Březové Kůře a bodování

o první skalp - ochranářství. Jak bylo otisknuto v Březové kůře, jednalo se o motýly. Zde se ukázal velice dobře Běďa, který skalp za Káňata vybojoval. Pak následoval zpěv Stopaře. Po písničce následoval boj o další skalp – skalp zdatnosti. Tento skalp byl rozčleněn do tří fází: kliky, stoj na hlavě a pochod. První dva úkoly byly ještě docela pochopitelné, ovšem zajímavý byl třetí - dojit se zavázanýma očima na určená místa v klubovně pomocí krokování (už jen jít se zavázanýma očima bylo pro některé problém). Skalp vybojovaly Sovy.

Následoval zpěv MIČKINIKWY a písnička. A už tu byl další skalp. Tentokrát lesní moudrosti – zarecitovat báseň. Začali Vlci – Brouček a

Rod Káňat byl na sněmu reprezentován Šmodrchem a Běďou. Sovy zastupovali Krvák, Mona a Vik

úryvek z básně Máj. Pak nastoupil Mona, který si na poslední chvíli vzpomněl na Cestičku k domovu. Ovšem pak nastoupil Šmodrch se svým Vodníkem a ostatní neměli šanci.

Bědovi je Šamanem MIČKINIKWOU slavnostně udělena hodnost Vanata

Zpěv rádce rodu Viků Plamínka, zprava sedí Tarzan, Brouček a Dráček

Úplně vlevo recituje Brouček Máj, uprostřed dělá atlet Krvák stojku a vpravo se Tarzan snaží trefit na určené místo

Následovala další písnička a boj o poslední skalp – tábornictví. Šlo o to, zaseknout tomahavk do papíru co nejlíže čáry. Tentokrát vybojovali skalp Vlci. Pak jsme zpívali písničku. Po písničce přišel čas na udělování OP. Tentokrát žádalo o OP jen 5 bojovníků. A to Běda, Šmodrch, Plamínek, Rendy a Dráček. Po udělování OP MIČKINIKWA řekl známou

legendu Stoupání na horu a udělil Bědovi hodnost Vanata. Poté jsme spojili ruce v Gilwelský kruh a stisk našich paží ukončil 55. sněm kmene Šavanů.

Po skončení sněmu ještě Tarzan vyhlásil další etapu naší hry. Pak jsme se kolem 19.30 rozešli.

Zapsal Dráček
Fotky + komentáře Rendy

SLAVNÁ TŘINÁCTKA PO 55. SNĚMU

1. SACHEM	MIČKINIKWA	209 OP + 14 M
2. SACHEM	WABLAUTANAGA	70 OP + 4 M
3. SAGAMOR	MAUGLÍ	61 OP + 2 M
4. RANGER	MICHAL	35 OP
5. GAOSÉD	PLAMÍNEK	55 OP
6. GAOSÉD	MLČÍM	38 OP
7. VANATA	KŘEČEK	51 OP
8. VANATA	TARZAN	38 OP
9. VANATA	NETOPÝR	37 OP
10. VANATA	BĚĎA	32 OP
11. VANATA	CESTOVATEL	29 OP
12. BOJ.	BROUČEK	34 OP
13. BOJ.	JEČMÍNEK	27 OP

Připravil: MIČKINIKWA

MISTR UZLAŘ – 6. 2. 2004

Tradiční akce našeho oddílu se konala vlastně jako únorová zahajovačka. Ačkoliv byla plánována dlouho dopředu, někteří ze starších kluků na ni zapomněli nebo tak něco. Navíc byla spousta menších kluků ještě nemocná (chřipková epidemie řádila), prostě z různých důvodů se nás sešlo na klubovně jenom deset lidí, aniž by se většina lidí obtěžovala s omluvou!!! Hmmmmm.....slabota. Ale zato přišel po dlouhé době na oddílovou akci nováček Tomáš z Káňat.

Ale jinak už plynul Mistr uzlař podle plánu a myslím že v docela dobré pohodě. Začali jsme vázáním jednotlivých základních uzlů.

Rozhodčími a časomírou zároveň byl Cestovatel s Tarzanem. Oduzlováno bylo za necelou hodinu a výsledky najdete za tímto článkem. Potom následovalo zpívání pár písniček a i v deseti to docela ušlo. Snad se postupem času vypracujeme a zpěv u nás bude stejně oblíbený a nadšený jako ve většině jiných oddílů. Mimochodem u zpěvu vznikl nápad zkusit také nějaké tance. Takže kluci dostali za úkol během této akce něco nacvičit a předvést. Pak následovalo pár her.

Sice ne moc pohybových, ale myslím, že docela veselých, hlavní vzájemné kreslení se určitě líbilo. Pak jsme zase začali uzlovat a tentokrát šlo o regatu jednotlivců. To bylo za chvíli odbyto a výsledky zase najdete na konci článku. Od regaty družin jsme upustili, protože nás bylo opravdu málo. Poté následovala trošku drsnější hra, která se odehrávala venku, kde ještě byly zbytky sněhu a ke které byla potřeba studená voda. Takže otužilci Běda a Krvák si přišli na svoje.

Na klubovně nás čekala ještě etapovka v podání Tarzana a Cestovatele a především Plamínek se těšil na přebor v lasování. Je pravda, že se těšil právem, protože ukázal, že doma opravdu trénoval a jestli na sobě bude dál pracovat, bude z něj brzo profík. V lasování tedy zvítězil plamínek, druhý byl Něča a taky Broučkův „freestyle“ byl...zajímavý. Pak už přišlo na řadu vyhlásování výsledků Mistra uzlaře a taky Javorové nažky (čili oddílového bodování) za měsíc leden. Po vyhlášení se rozloučili Cestovatel s Plamínkem, kteří valili kamsi na

hory a na závěr jsme si nechali nejen pár písniček, ale hlavně jsem byl zvědavý na slíbené tance. Nakonec toho zase tolik nebylo, protože Brouček s Dráčkem se zalekli slávy a tak raděj ani nezačali, i když asi pětkrát si odpočítali „*tři, dva, jedna, teď*“. Tancoval tedy jenom Netopýr, Běďa a Tomáš a mimo domorodých tanců někde z nitra pralesa na Borneu předvedli i tanec známý všem návštěvníkům šansónů a kabaretů, samozřejmě kankán. A to už bylo opravdu vše. Sešli jsme se: Stopař, Tarzan, Tomáš, Plamínek, Krvák, Cestovatel, Běďa, Dráček, Brouček, Netopýr. Je škoda, že v kategorii mladších nebyla pořádná konkurence.

Degandawida Stopař

Bodování deníků leden 2004

Na 55. sněmu kmene jsem provedl hodnocení deníků jednotlivých členů, kteří jej předložili ke kontrole (tj. těch členů, kteří si ho vedou a nezapomněli ho doma). Maximum bodů, které jsem mohl udělit, je 25. Pro vaši představu zde vypíši kritéria, kterými jsem se při udělování bodů řídil.

- celkový vzhled na první pohled, deník je obalený, čistý, tvrdé desky
- vzhled samotného obalu, materiál, zdobení
- titulní stránka deníku – údaje o majiteli, kmeni, jeho rodu, vstup do kmene, rodové zvíře, příp. vlastní foto
- vzhled písma, obrázků, celková úprava, barevnost
- čitelnost textů, smysluplnost, ucelené zápisy
- vlepované obrázky, texty
- četnost zápisů – všechny oddílové akce, někdo má i rodovky
- poslední zápis – aby nebyl měsíc starý

Nyní si sami můžete svůj deník vzít a krok za krokem si zkusit odhadnout, kolik bodů by jste asi tak obdrželi. Za každý zde popsany krok si udělte 0 až 3 body dle toho, jak si váš deník stojí. Pokud to učiníte poctivě, získáte představu kolik bodů vás příště čeká.

Příklad: Poslední zápis – pokud máte zapsanou poslední akci, jsou to 3 body. Pokud máte poslední zápis někdy z ledna, 1 až 2 body (dle počtu akcí). Kdo má poslední zápis minulý rok (besídka, apod. – 0 bodů). Nestálo by za to zkusit některé věci vylepšit?

A nyní již udělené body:

Draček – deník je pečlivě vedený, v hezkém obalu. Dávej si pozor na pravopis a vzhled písma. Deník je celkově povedený. V případě volného času lze občas napsat i něco z rodovky. **Hodnocení: 20 bodů**

Plamen – deník je vedený se zájmem. Je škoda, že poslední akcí je Uzlařská regata. Myslím, že Plamen má s trochou snahy šanci mít nejlepší deník. **Hodnocení: 16 bodů**

Běďa – deník je vedený velmi pečlivě, hezké písmo i obrázky, je v hezkém obalu. Jeho deník by mohl být vzorem i pro mnohem starší bojovníky. Je vidět, že si na něj Běďa najde čas. Vydrž Běďo! **Hodnocení: 25 bodů**

Šmodrch – deník začal psát od nového roku a starý nemá. Zatím není moc zápisů, ale časem se to naplní. Šmodrchu, vypadá to nadějně, tak nepolevuj. **Hodnocení: 8 bodů**

Krvák – poslední zápis byl zřejmě uskutečněn v září 2002. Není co hodnotit. **Hodnocení: 0 bodů**

Rendy

DRUŽINOVÁ VÝPRAVA VLKŮ

Původní sraz byl na hlavním nádraží, protože jsme chtěli jet do Ústí nad Orlicí běžkovat. Večer před tím však zavolal Plamen, že on a Dráček nemohou jet kvůli mrazu. Dohodli jsme se tedy rychle na náhradním programu. Setkali jsme se u Plamena v 9:00. Chyběl pouze Dráček, protože nedostal zprávu o změně plánu. Já, Netopýr a Ječmen jsme šli ke hřbitovu, Plamen šel pro Draka a Brouk se mi omluvil předem. Když jsme se všichni setkali u hřbitova, nasadili jsme si běžky a vyrazili na Rači.

Největší problémy měl Ječmen. O jeho běžkách se tradovalo, že jedou pozpátku i z kopce. Jízda do kopce pozpátku je však podmíněna zákonu schválnosti, tak měl Ječmen smůlu. Na vrchol jsme se skoro všichni dostali snadno. Vyhloubili jsme díru ve sněhu a začali připravovat oheň. Bylo nádherné počasí, jen nad Zábřehem byl trochu opar. Ani vítr téměř nefoukal, tak to nebyl problém. Opekli jsme si špekáčky a vyrazili jsme na zpáteční cestu. Projevila se zde neznalost nejbližšího okolí, protože polovina z nás nevěděla kudy jedeme, dokud neuvíděli křižovatku nad Krumpachem. Odtud jsme jeli každý domů. Já, Netopýr a Ječmen jsme dojeli nádherně, ale Plamen a Dráček mi vyprávěli o jejich cestě. Po cestě narazili na nějaký ohradník. Při jeho přelézání zjistili, že ohradník je elektrický. Přelezli jej, ale nečekali, že potkají ještě krávy. Tak se museli vrátit, alespoň se prošli.

K úspěchu této akce hodně dopomohlo počasí. Ten pohled na odrážející se sluneční paprsky od sněhových plání bych přál každému, jenom z toho trochu bolí oči.

Tarzan

1. PÁTEČNÍ AKCE - ŠIPKY

Sešli jsme se zde Já – Tarzan, Vablautanaga, Netopýr, Běda, Plamen, Ječmen a Dráček. Začali jsme menší hrou. Na jejím začátku byla šifra. Její znění bylo „hledej pod javorem“. Pod javorem na klubovně byl papír s anglickým nápisem, který přibližně vyjadřoval: „podívej se do průzoru dvou sněhových věží. Běda ale šikovně jednu věžku zničil, takže měl více času na hledání. Měl však smůlu, protože Netopýr byl rychlejší. Po vyzvednutí pokladu se domluvili, že to vlastně byla týmová práce.

Tak to začalo kolovat, dokud se k tomu nedostal Ječmínek, který velmi pohotově změnil hon za pokladem na hon za Ječmínkem. Neutíkal však dlouho a brzy byl dostižen ostatními. Kupodivu se nakonec spravedlivě rozdělili, akorát opět Ječmínek nemohl pochopit, proč všichni opisují runu, která byla součástí balení.

Dále nastoupila hlavní část programu – šipky, které nebyly ani zdaleka tak zajímavé. Zároveň bych chtěl pochválit Ječmínka, že zůstal věrný táborovému klubu^{S666}.

Tarzan

Soví Informátor

Pozorně čtěte :

V Leštině došlo k náboru nových členů na místní základní škole, tato událost změni možná navždy tvář rodu Sov tak jak ji známe.

Sovy zatím neměli moc příležitostí setkat se nováčky a lépe je poznat.

Uvažuje se o novém rodu (Mýválků) či o spojení k Sovám (méně pravděpodobné).

Sovy poslední dobou fungují ve stálém počtu čtyř členů. Tento počet není aktualizovaný. Družinová liga vyplňuje většinu času na sovích schůzkách. Také poctil svojí přítomností jednu z mnoha schůzek Wyoming (kdo ho nezná , ten ho pozná).

Nevíňátko Krvák

Drsnák Mona

Šéf Michal

Akční hrdina Vlč

Otočte na další stranu, tady již nic není.

*Zapsal: Michal
Fotky + komentář: Rendy*

Expedice Brničko

Sovy

17.ledna 2003

Počasi nám přálo pouze místy, jelikož jsme očekávali více sněhu na sáňkování. V Leštině napadla pouze mírná vrstva sněhu, což nás ujistilo v názoru, že bude na cíli naší výpravy taky tak. Cílem byla zřícenina hradu Brničko. Autobusem jsme dojeli na zastávku u Brnička a odsud se vydali v tomto složení na vrchol: Michal a Krvák, Vík, Mona.

Po obtížném zdolání vrcholu (po obtížném proto, jelikož zde bylo hodně sněhu) jsme museli konstatovat to, že jsme si sáně měli jenom přece vzít.

Také jsme zjistili, že se Víkovi v teletě otevřela zavařenina leča, která byla součástí našeho obědu. Víkovi zlečovala tudíž bunda, kterou jsme poté spolu i s Víkem vyváleli ve sněhu. Založili jsme výškový tábor, v němž jsme se chystali udělat oběd, problémem ale bylo dřevo. Nikde poblíž nerostly žádné vhodné stromy. Sestoupili jsme volným pádem do údolí a pobrali dřevo, po zapálení ohně jsme se dali do kuchtění obědu. Oběd nedopadl příliš světově, ale dal se s jistou nadsázkou jíst. Po obědě následovalo několik her na rozehrání našich organismů. Dále už jen sestup do vesnice na autobus, cestu jsme si vybrali jinou než původně, což mělo za následky spoustu pádů a kotrmelců. Někteří spíše dopadali než aby tam došli. Cesta byla mokrá, místy suchá, což neplatilo v našem případě, takže jsme měli také možnost promáčct si obuv.

Nastaly také obavy, že nás řidič autobusu nepustí dovnitř, což mělo za následek urychlené čištění oblečení. Po příjezdu autobusu nás řidič dovnitř bez problémů pustil, ale spolucestující na nás koukali jak na Jezdce Apokalypsy.

V Leštině jsme už jen došli do svých domovů.

Toto je zřícenina hradu Brničko tak, jak ji viděla družina Sov na své výpravě

Michal

Výprava do Šumperka

Postřehy z vlastivědného muzea:

V Šumperském muzeu jsme měli možnost shlédnout různé specializované obory z let 1989 až 2003. Například jsme se dozvěděli, že na Jesenícku je víc chráněných živočichů neobratlovců než obratlovců. Byly tam chráněné květiny i ty, které rostou jenom na Jesenícku a těžby různých kamenů, také ve stejné oblasti. V další místnosti byly zvířata, různé druhy např.: vlk, liška, úhoř atd. Jinde zase byly historické předměty, které vytvořili křesťané pro svou potřebu.

Dále tam byla místnost, kde jsme měli možnost vidět a přiblížit si jak se ve středověku tkalo, což nám ukazovala i figurína muže za stavem.

V místnosti, kde se vystavovaly vlaky, uniformy, čepice a placky, byl model nádraží Zábřeha asi z 19. století. V jiných místnostech byly různé medaile, metály, starobylé kolo, dámské a pánské šaty, a věci z období 2. světové války. Různé druhy papírů jsme viděli na závěr výstavy. Obohacení informacemi a shlédnutím obrázků a předmětů z dob našich předků, jsme opustili muzeum.

Béd'a

Co se událo na výpravě:

Ráno jsme se sešli na nádraží v Zábřeze a po dlouhém čekání na výdej jízdenek nám ujel vlak!!! Naštěstí do odjezdu dalšího zbývalo jen půl hodiny, a protože na náš odjezd čekal Mičkinikwa a ten měl s sebou vzduchovku, měli jsme o zábavu postaráno. Na nádraží se nás sešlo jen pět: já, Béd'a, Sběratel, Šmodrch a Adam. Nejlepším střelcem ze vzduchovky se stal Šmodrch a to už byl čas vrátit se na nádraží.

Odjeli jsme vlakem do Šumperka, kde jsme vyhledali Okresní vlastivědné muzeum. Po zaplacení vstupného nás průvodce zavedl k expozici a zanechal nás tam. Prohlíželi jsme si muzeum hodnou chvíli, poněvadž tam toho mají opravdu hodně. Co vše tam mají popisuje výše Béd'a.

Když jsme se dostali ven z muzea, zbývalo nám k odjezdu vlaku ještě dost času, a tak jsme se vydali na pátrací akci objevit nějakou cukrárnu. Našli jsme ji asi za pět minut. Vešli jsme dovnitř a objednali si každý něco dobrého na zub. Zákusky nebyly sice nejchutnější, ale i tak si někteří dali nášup a to už byl čas vrátit se na šumperské nádraží.

Na vlak jsme nemuseli čekat dlouho a už jsme se vezli zpět do Zábřeha. U motelu naše výprava skončila, jelikož jsme se rozdělili na dvě poloviny. Doma jsme byli asi o půl jedné.

Mauglí

Co si kdo myslí z Káňat

Co se jim líbí v oddíle:

Provaz: Líbí se mi jak nám Mičkinikwa vypráví příběhy.

Sběratel: Líbí se mi hry Tarzana a spol. a hry v družině.

Adam: Mě se v oddíle líbí nejvíce hry.

Šmodrch: Mě se líbí na skautech všechno.

Škvarek: Líbí se mi fotbal a jiné míčové hry.

Jaký skaut je pro ně vzorem:

Provaz: Můj vzor je Běďa, Mauglí a Mičkinikwa.

Sběratel: Můj vzor je Plamínek.

Adam: Mičkinikwa je dobrý skaut.

Šmodrch: Můj vzor je Mičkinikwa a z kluků Běďa.

Škvarek: Pro mě je vzor Mičkinikwa.

Kam by chtěli jít s oddílem:

Provaz: Na bazén a do lázní Velké Losiny.

Sběratel: Do Prahy na Bambiriádu.

Adam: Na olympiádu ve Štítech.

Šmodrch: Podíval bych se do neprozkoumané jeskyně.

Škvarek: Podíval bych se rád na Sněžku.

Co mají nejradši za hru:

Provaz: Králík, Já pane ne pane.

Sběratel: Líbí se mi hra Králík.

Adam: Králík, Hututu, Mini golf.

Šmodrch: Hututu.

Škvarek: Budík.

POČÁTKY MODERNÍ ČESKÉ STÁTNOSTI - ÚVOD

V minulém roce uplynulo 85 let od založení tzv. první republiky, oficiálně Republiky československé. Bylo to také přesně 65 let od chvíle, kdy byla tato moderní demokratická republika rozbita nacisty v čele s Adolfem Hitlerem.

Od tohoto čísla Březové kůry budete mít možnost poznat dějiny tohoto našeho meziválečného státu. Doufám, že vás tento seriál zaujme a pomoci něj získáte představu nejen o našich nedávných dějinách, ale také počátků naší demokracie a třeba i o tom, jak žily vaše prababičky.

POČÁTKY MODERNÍ ČESKÉ STÁTNOSTI

Předehra

Dne 8. listopadu roku 1620 ve vojensky nevýznamné, pouhé dvě hodiny trvající bitvě na Bílé hoře podleho vojsko českých stavů císařské armádě. Důsledky byly nedozírné - český stát na 300 let přestal fakticky existovat. Národ však žil dál. Národním obrozením v 19. století znovu získal na sebevědomí a stále více usiloval o svá nezadatelná práva: o svébytnost na poli kulturním, hospodářském, ale i státoprávním.

Světová válka

Osudné výstřely v Sarajevu v létě roku 1914, které usmrtily následníka trůnu rakousko - uherské monarchie, se staly záminkou k rozpoutání 1. světové války. Čeští a slovenští vojáci šli do bitev za císaře pána jen neradi. Ale české země i Slovensko byly součástí rakousko - uherské monarchie, takže museli. Nechtělo se jim bojovat proti svým slovanským bratřím - Srbům a Rusům. A tak od samého počátku války "dráždili" české pluky rakouské velení svou nespolehlivostí. Vojáci často přebíhali na stranu nepřítelů. 28. pluk "pražských dětí" přešel do ruského zajetí dokonce slavnostně - i s hudbou.

Cesta k samostatnosti

Od samého počátku války bylo zřejmé, že dějiny postavily český národ před významnou křížovatkou. Vítězství centrálních mocností - Rakousko-Uherska a Německa - by postavení slovanských národů v monarchii neobyčejně ztížilo. Čeští politici a vůdci národa se museli rozhodnout. Nejdříve ze všech se odhodlal k činu profesor Masaryk. Již na podzim prvního válečného roku (1914) odjel několikrát do neutrálních zemí vyjednávat o možnosti vzniku samostatného státu.

Mapa tehdejší Evropy. Uprostřed je Rakousko-Uherská monarchie. Zabírala dnešní Česko, Slovensko, Maďarsko, Rakousko a část Polska, Ukrajiny, Rumunska, Slovinska, Chorvatska a Srbska

Pod prapory legií

Diplomatické úsilí Masaryka a jeho druhů (Eduard Beneš, Slovák Štefánik) v Československé národní radě v Paříži neslo své plody. Mezinárodní politika však často dává před právem přednost síle. Ale naše práva byla naštěstí podepřena i silou odhodlaných mužů se zbraní v ruce. Představovaly ji československé legie, desetitisíce českých a slovenských dobrovolníků, naše první novodobá armáda. Co byly legie?

První jednotky českých vojáků v zahraničí vznikaly od samého počátku války. Ve Francii to v roce 1914 byla česká rota NAZDAR, původně působící v rámci francouzské cizinecké legie (odtud jméno).

V Rusku se legie zrodily z ČESKÉ DRUŽINY, založené v létě 1914 z řad českých usadlíků. Po svolení ruské vlády, aby do nich mohli vstupovat i čeští a slovenští zajatci, se rozrostly na více než 70 tisíc mužů. K rozhodnutí vlády přispělo zejména skvělé vítězství v Zborova, kde tři československé pluky 2. července 1917 v prudkém útoky prorazily rakouské linie a získaly větší počet zajatců, než kolik měly samy vojáků!

Legionáři byli tedy českoslovenští vojáci bojující v cizí armádě. Pověst Čechů a Slováků, do té doby málo známých národů, se tak rozléta do celého světa a naše prestiž u vlád Anglie, Francie a USA ztateně stoupla.

Francouzský legionář

Italský legionář

Ruský legionář

Den zrození svobody

Blížící se porážka Rakouska-Uherska a Německa, i dohoda našich krajanů v americkém Pittsburghu, stvrzující rozhodnutí Čechů a Slováků žít ve společném státě jasně ukazovaly, že konec monarchie se blíží.

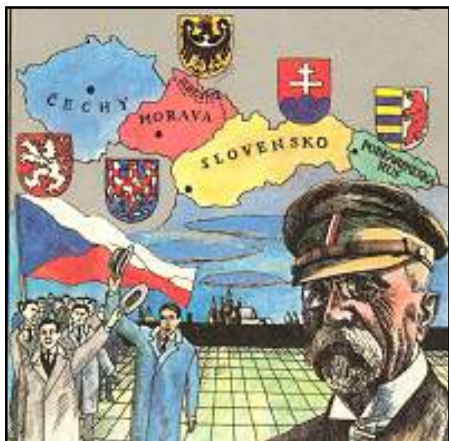
Dne 28. října v 10 hodin dopoledne vyťukal telegram zprávu, že Vídeň přijímá mírové podmínky, mimo jiné i tu, že Slované žijící v monarchii si budou moci určit svůj osud. Ulice se zaplnily jásajícími lidmi, nenávidění rakouští orlíčci byli strháváni z úřadů a veřejných budov.

Tento den zazněla známá slova: „Lide československý. Tvůj odvčkový sen se stal skutkem. Stát československý vstoupil dnešního dne v řadu samostatných kulturních národů...“

Nezávislý stát Čechů a Slováků se stal skutečností. Už 14. listopadu poprvé zasedal parlament. Jednomyslně sesadil Habsburky, vyhlásil republiku a prvním prezidentem zvolil T. G. Masaryka. Češi a Slováci začali psát zcela novou kapitolu svých dějin.

Tomáš Garrigue MASARYK (7. 3. 1850 – 14. 9. 1937)

Tomáš Garrigue Masaryk byl mimořádnou osobností. Pro českou i světovou veřejnost zosobňoval ušlechtilé ideály, mravnost, humanitu a také smysl pro praktické

naplnění těchto myšlenek. Jeho bezpodmínečný vztah k pravdě mu dával ohromnou morální autoritu.

Narodil se 7. března 1850 v Hodoníně v rodině panského kočího. Protože jeho otec byl Slovák a matka Moravanka, přirozeně cítil i sounáležitost obou našich národů. Na studijní cestě v Lipsku se seznámil s mladou Američankou Charlottou Garrigue, spojil s ní natrvalo svůj život a převzal i její jméno.

Na přelomu století byl v městečku Polná obžalován jistý L. Hilsner z vraždy mladé dívky. Protože byl židovského vyznání, rozšířila se fáma, že krev oběti měla být použita při náboženských obřadech židů. I ti, kteří hloupé a zlé pověře nevěřili, báli se ozvat. Jediný Masaryk našel odvahu – postavil se útokům v novinách, vlastním studentům, kteří mu vytloukli okna, i úřadům, velmi liknavě vyšetřujícím celý případ. Všemi proklínán vytrval – pravda, čest a čisté svědomí mu byly nadevšechno.

V roce 1914 mu bylo 64 let. Místo na odpočinek se vydal na novou cestu – za svobodným československým státem.

Velký státní znak ČSR. Tvořili jej na krajích dva dvouocasí lvi, dole nápis Pravda vítězí a lipové ratolesti. Znak uprostřed je tvořen znaky jednotlivých částí ČSR: Uprostřed na čestném místě je znak Čech, vlevo nahoře znak Slovenska, vedle Podkarpatské Rusi. Vlevo je moravská

orlice, vpravo orlice Slezska. Tři znaky dole představují menší území, jež byla získána od okolních států – zleva je to Těšínsko, Opavsko a Hlučínsko.

Střední státní znak (vlevo) je tvořen jen znaky významnějších oblastí: Uprostřed opět znak Čech, vlevo nahoře Slovensko, vedle Podkarpatská rus, vlevo dole moravská a vpravo dole slezská orlice.

Malý státní znak (vpravo) je tvořen pouze znaky dvou hlavních částí republiky – českým lvem s malým slovenským znakem na prsou.

Dle knihy Kukátko ČSR 1918-1938 připravil Rendy

Neuvěřitelné, ale skutečné aneb jsme opět tu!

(i když nevíme na jak dlouho)

POZOR POZOR! Naše redakce je opět zpět. Takže se máte na co těšit, tedy v případě že umíte číst. Po loňském úspěchu naší rubriky se k vám vracíme poté, co jsme si odseděli 8, měsíců za nactiutrhání jednoho nejmenovaného člena oddílu.

Protože se našli tací, kteří nevěřili tomu, co naše redakce vypátrala, je to tentokrát i s obrázky (zejména jistý NEO? - jak dál - snad NEOprén, NEOn, NEOromantik, NEOmalenec nebo co já vím (je smutné že ani svoje jméno celé nedopsal)). No a nakonec ty obrázky jsou taky tak trochu pro ty, kterým čtení více jak 10 znaků za minutu činí problémy. Naší redakci se podařilo nahrát následující rozhovor:

Čau klucí! Rozhodl jsem se, že si na sněmu nechám udělit hodnost Vanata. heč!

No, to si ještě rozmysli! Když jsem si já nechal udělit hodnost Vanata, dostal jsem takovou, že jsem se z toho už nevzpamatoval! Kde mám zase ty oči???

Sákryš!
Co teď?

nelže!!!

Běďa se polekal a na hodnost Vanaty se přestal těšit!!!

A podívej jak jsem dopadl já! Pomóc, chtějí mě zavřít do ústavu! Už mě někdo drží za rameno! Pomóc!!!

Radím ti nech to být! Vždyť být bojovník je přeci tak hezké!

Běda to prostě nezvlád!...

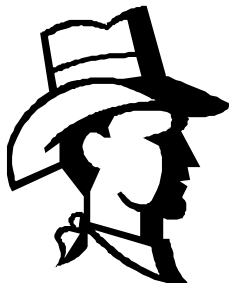
ÁÁÁ chtějí mě mrzačit!
Mamííí!!! Pomóóó!!!

stopýr Běďu odradil úplně!

Nechá si Běďa hodnost udělit? Zlevní zájezdy na Kubu? Jsou plastové kolíčky na prádlo lepší než dřevěné? Uvidíme příště!

Víte, že...

- když byla 8. února 1587 popravena skotská královna Marie Stuartovna pro vlastizradu, kat na důkaz, že je po ní, zvedl za vlasy její hlavu, ale v rukou mu zůstala jen její paruka
- první zákony vznikly roku 2350 př.n.l. v Mezopotámii. Vládce Urukagin zavedl zákoník obsahující přes 1 200 zákonů. Většina přestupků se trestala smrtí ukamenováním.
- indiáni ze státu Kreton si mysleli, že oválný nebo špičatý tvar hlavy není pěkný, a tak aby zabránili nebezpečí, že nebude mít jejich dítě v dospělosti plochou hlavu, už ve dvou letech přivazovali na temeno svých ratolestí dřevěné destičky. Ty uvázali pod krkem za řemínky, které se každý týden utahovaly. Děti tak měli zaručenu krásnou a plochou hlavičku
- ve středověku lékaři, nebyli zrovna chytří. Zlomená noha se léčila obvazem z psího mozku, rozmixovaným zaječím mozkiem se potíraly bolavé dásně. Zčervená kůže se zase léčila směsí spáleného česneku a kuchyňského oleje. Nevýhodou této metody ale byla šedá barva kůže a odporný zápach
- 30. října 1938 vysílalo rádio v USA rozhlasovou verzi knihy Války světů spisovatele H. G. Wellse. V podání herce Orsona Wellse to ovšem vyznělo jako zpravodajská relace a tisíce lidí uvěřili, že právě poslouchají reportáž o invazi Marťanů. Vzniklou paniku neutišilo ani oznámení, že jde jen o hru.
- ve středověku se lidé bavili někdy opravdu úchylně. Samurajští válečníci vymysleli hru "Příznivé větry." Šlo o to, že byla vybrána porota a soutěžící před nimi prdělí. Kdo vydal nejhlasitější a nejdlejší zvuk, zvítězil. V celé Evropě byli populární hony na krysy – padesát jich bylo vhozeno do jámy s psem norníkem. Soutěžící se vsadili, kolik jich za jednu minutu zabije. Vítěz bere vše. Sasové v severním Německu si zase libovali v koňských zápasech. Koně byly postaveny do ringu a bodány ostrými tyčemi. Sázel se na to, který kůň zabije druhého. Římané měli v oblíbě kohoutí zápasy a hlavě závody gladiátorů. Otroci proti sobě bojovali v arénách o to, kdo přežije déle. Vítězové byli stejně za čas zabiti, umučeni nebo popraveni.

Ten má krásně oválnou hlavu, že?
To by si ale oregonští indiáni o svém synovi nemysleli.

Velká fotosoutěž

Nejdříve vám prozradím tajemství, o koho šlo v prvním kole naší soutěže. Důkazem je následující srovnání:

Jo, jo, byl to Rendy a jediný, kdo se trefil byl Provaz, Cestovatel a ještě někdo, kdo se bohužel nepodepsal.

Ve třetím kole zase trochu přitvrdíme. Rozpoznat roztomilé batole na obrázku totiž bude asi zase docela problém. Můžu vás ale upozornit, že dnes má toto miminko na obrázku už mnohem delší vlasy. Odpovědět musíte do 6. března.

Degandawida Stopař

MATRIX REVOLUTIONS

aneb - všechno, co má svůj začátek, má i svůj konec.

Jestliže se stal první Matrix úspěšným a divácky oblíbeným titulem, bylo to bezesporu zásluhou kvalitního příběhu a perfektního zpracování. Reloaded přidal plyn v oblasti akce - přesto i dvojka dokázala ony pomyslné skulinky mezi všemožným salty, kopy a přemetů zaplnit zajímavými myšlenkami. Trojka v tomto trendu pokračuje. Opět mi nezbývá nic jiného než čtenářům připomenout, že vše základní bylo vyřčeno v původním filmu, díky čehož další díly spíše rozvíjejí nakousnuté myšlenky, anebo obrací naruby zásadní zákony světa Matrixu a jiné nabyté poznatky.

A když jsem zde zmínil to, že třetí pokračování preferuje téměř stejnou koncepci jako jeho předchůdce, měl jsem na mysli i otázky, kterých se po premiéře Reloaded vyrojilo tolik, že by to stačilo na sepsání samostatné knihy. Revolutions většinu z nich zodpovídají (někdy vcelku logicky, jindy až nepochopitelně krkolomně) a jiné nechávají bez povšimnutí s velkým otazníkem na konci. Třetí Matrix si zároveň zachovává onu nevypočitatelnost předchozích dílů - pokud si někde neprostudujete podrobný popis děje, není vám vlastně do poslední minuty jasné, jak se celá situace vyhrotí. Současně s touto vychytávkou bratři Wachovští neustávají ve své palbě, kdy na nebohého diváka chrlí jednu otázku za druhou. A odpověď na ně... ty si již musíte vydedukovat sami, neboť se v blízké době, a to je zřejmě dobře, žádné další pokračování konat nebude.

Pakliže nemáte potuchy, v čem se to pitvám (a to by bylo vcelku pochopitelné), zkuste si vybavit zdánlivě nepředstavitelné. O mnoho lehčí to pak budete mít, jestliže jste si někdy v minulosti snažili představit, jak to asi probíhá uvnitř počítače, v jeho nejniternějších útrobách, kde se každý den svádí tuhé bitvy mezi nepovolenými ovladači, viry či poškozenými soubory. Takový je totiž Matrix, respektive jeho nová tvář. Postavy mající ve světě Matrixu zásadní postavení zastávají v jeho rámci posty jakýchsi lepších programů, které jsou schopny ovlivňovat průběh samotné simulace. Je to Merovingian, Architekt, Vědma a další... Oba poslední díly tedy v praxi představují souboj, který je pro mnohé uživatele computerů zcela všední. Na jedné straně vir a na té druhé (bývalý) antivir. Neo kontra agent Smith.

Jak nyní vyplynulo na povrch zemský, první díl byl v leckterých ohledech hodně klamný. Zprvu se zdálo, že úhlavním nepřitelem přeživších lidí jsou stroje, potažmo svět Matrixu, ale tuto skutečnost posléze vyvrátila druhá část. Třetí partie pak samotný obrat dokonává. Lidé i stroje získávají společného nepřítele - nepřítele, s kterým se nemůže rovnat ani samotný Neo. Ano... tou osobou je agent Smith, který v průběhu trojky dosahuje takřka absolutní nadvlády nad programem. Vymanil se z jeho spárů, přežil svou vlastní

kybernetickou smrt a začal se Matrixem šířit jako nemoc. Výše uvedené přirovnání agenta Smithe k antiviru tedy přijmete s dostatečnou rezervou.

Příběh *Revolutions* je svým způsobem hodně zajímavý, a to i přesto, že navazuje na nemastný, neslaný druhý díl. Po úvodní hodině, která je přesytna řečmi plnými patosu a nejasnými výpověďmi Vědmy a jiných zúčastněných, se dostává ke slovu šedesát minut trvající akce, přinášející divákovi nefašovaný filmový zážitek. Na Sion útočí tisíce sentinelů a čelí odporu ze strany jeho lidských obyvatelů a samotný Neo pádí společně s Trinity do města strojů, aby si zde odbyl povinnosti Vyvoleného. Závěr snímku poté obstarává finální střet mezi Neem a agentem Smithem v nulové gravitaci, který je orámován minimálně dvěma překvapivými, ne-li šokujícími událostmi.

Třetí *Matrix* je naprosto odlišný od svých předchůdců. Je temnější, dojemnější, akčnější a rozhodně kompaktnější a ucelenější než *Reloaded*. Že je jeho příběh atmosféricky chmurnější, tak to je důsledek toho, že se převážná část dvouhodinové stopáže odehrává ve světě skutečném, a tedy ve světě trosek, strojů a vypáleného nebe.

Zatímco jednička se zaměřovala zcela logicky na scény v simulačním programu, druhý díl se pokusil o jakousi rovnováhu a poprvé seznámil diváky i s druhou stranou. Navštívili jsme Sion, setkali se s jeho obyvateli, zatančili si rave a přičichli o něco více k pachu v potměných šachtách a tunelech. Trojka je záležitostí výhradně naturalistickou (některé následky jsou pro určité hrdiny skutečně kruté). Do samotného *Matrixu* nahlédneme snad jen dvakrát: poprvé při efektní přestřelce ve vestibulu sadomasochistického klubu Hell, naposled v závěrečné patnáctiminutovce (části děje odehrávající se na hranici *Matrixu* záměrně opomím).

Celkově vzato - třetí díl mě oslnil, (je v něm akce, romantika, napětí... zkrátka ze všeho něco). Přesto jsem se místy neubrnil pocitům rozporupnosti. Těžko říci, zdali to byl záměr bratrů Wachovských, vyžrát na diváka a uvalit jej do pozice tápajícího pozorovatele plného nejistot. Jestliže ano, pak se jim to v mém případě podařilo. Po skončení *Matrixu Revolutions* vím akorát to, že vlastně vůbec nic nevím. Nevím ani to, zdali bych měl být nadšený, anebo zklamaný, že je konec.

Matrix Revolutions (USA 2003)

Režie: The Wachovski Brothers

Scénář: The Wachovski Brothers

Kamera: Bill Pope

Hrají: Keanu Reeves, Carrie Anne-Mossová, Laurence Fishburne, Hugo Weaving, Monica Bellucciová, Jada Pinkett Smithová, Lambert Wilson ad.

Hudba: Don Davis

Za spolupráci na příspěvku děkuje autor internetovému serveru Bazooka.

Hodnocení: 99,9% (kdyby náááhodou přišlo něco opravdu extra)

Křeček

Stránka zábavy

Potkají se dva šneci a jeden se ptá toho druhého: 'Kde ses tak zřídil a proč jsi samý obvaz?' 'Ále, řítím si to z kopce, vyhnu se jedné trávě, vyhnu se druhé trávě a najednou přede mnou vyroste houba.'

'Sousedě, váš pes sežral naši slepici!' 'Dobře, že jste mi to řekl. Dnes už nedostane nic jiného k žrádlu.'

Na tichomořském ostrově povídá hoteliér skupince turistů: 'Až se v noci na pokojích objeví potkani, nebojte se. Za chvíli přilezou hadi a požerou je.'

'Pane doktore, mohl byste mne doporučit k nějakému specialistovi?' 'Jistě, zajděte si na patologii.'

'Pane doktore, vy jste říkal, že nemoc mého muže má normální průběh ... a včera měl kremaci.' 'To chápu, při nemoci co měl je to zcela normální průběh.'

'Pane doktore, já už dva měsíce beru ty odtučňovací tabletky a pořád nic.' 'To není možné, berete jich osm denně?' 'Ano, po každém jídle.'

'Sestřičko, je nás tady plná čekárna a vy máte v ordinaci pořád toho prvního pacienta.' 'Musíte mít strpení, už jste někdy nakládali do lihu?'

Přijde smrtka k chlápku, který zrovna paří na compu a zazvoní. Chlápek otevře a říká: 'Neber si mě, já jsem ještě mladý, mám dvě děti, velkou kariéru, manželka to stejné.' Smrtka se na něj podívá a odsekne: 'Uhni, já si jdu pro harddisk!'

Koná se pohřeb. Vdova a pozůstalí na spuštěnou rakev se slzami hází květiny. Jen tchyně do hrobu hodí něco, co s ránou narazí na víko. Ostatní se na ní divně podívají a ptají se, co to tam hodila. 'No kytky už neměli, tak jsem koupila bonboniéru! ...'

Jak jezdí normální člověk do třináctého patra? No přece zmáčkne 13. A jak jezdí do třináctky informatik? Zmáčkne 1, pak 3 a zuřivě hledá enter.

Křeček

Obsah čísla 158/15. ročník, které vyšlo 14.2. 2004:

Ø Úvodem – str. 2	Rendy
Ø Slovo Degandawidy – str. 4	Stopař
Ø Bodování Shawnee prosinec 2003 – str. 5	Rakša
Ø Bodové menu v únoru – str. 6	Stopař
Ø Oddílová schůzka – zahajovačka – str. 7	Stopař
Ø 55. Sněm Šavanů – str. 8	MIČKINIKWA
Ø 55. Sněm kmene Shawnee – str. 9	Dráček
Ø Slavná třináctka po 55. sněmu – str. 13	MIČKINIKWA
Ø Mistr uzlař – str. 11	Stopař
Ø Bodování deníků – str. 14	Rendy
Ø Vzpomínka – str. 15	MIČKINIKWA
Ø Družinová výprava Viků – str. 16	Tarzan
Ø 1. Páteční akce – šipky – str. 16	Tarzan
Ø Soví informátor – str. 17	Michal
Ø Expedice Brničko – str. 18	Michal
Ø Výprava do Šumperka – str. 19	Běďa + Mauglí
Ø Co si kdo myslí z Káňat – str. 20	Běďa
Ø Počátky moderní české státnosti – str. 21	Rendy
Ø Detektivka – str. 24	MIČKINIKWA
Ø Ochranné zbarvení – str. 25	MIČKINIKWA
Ø Neuvěřitelné, ale skutečné – str. 26	RJB
Ø Víte, že... – str. 27	Mauglí
Ø Velká fotosoutěž – str. 28	Stopař
Ø Multikust – str. 29	Křeček
Ø Stránka zábavy – str. 31	Křeček

Příští redakční rada	V neděli 22. února v 18.00
Uzávěrka příspěvků příštího čísla:	V neděli 29. února
Příští číslo vyjde:	V sobotu 6. března 2004

Březová kůra – časopis skautského oddílu TROJKA SHAWNEE Zábřeh
číslo 158, náklad 35 výtisků – vyšlo únor 2004

redakce: Petr Fornůsek, Sudkov, MOBIL 608 159 945, NEMOBIL 583 437 317

Vladimír Pacholík, Zábřeh, MOBIL 605 301 871, NEMOBIL zrušen

trojka.shawnee@email.cz, fornusekp@email.cz, vladimir.pacholik@seznam.cz

grafický návrh a úprava: Veronika Benková, Zábřeh

Vydáno pro vnitřní potřeby, neprošlo jazykovou úpravou!